

مال ئاوا .. مانگا خۆشهویسته کهم

دهزانی که له لای مندا له کانه وه ده باره ی فرۆشته که هیچ نه درکینی .
 رۆژنکی شه مەمی ، رۆژانی مانگی گه لاویژ بوو کات ده مه به یانی بوو ،
 نه نتون زۆر به په سته یه وه له ده رگاوه هاته ده ره وه وه مانگا که ی دابووه به ربی
 نه وه ی پیروزه وه زه نگیکی به مله وه بکا ، به ره وه مه یانی گاوگوتال وه ربی
 کهوت . (پینین و روسا) هیشتا هه ر له ئامیزی خه ونیکی شیرین دابوون ،
 هه موو به یانیانیک باوکیان به شولکه داریکه وه ده چووه ویزه یان و له خه و
 هه لی نه ساندن ، نه و به یانی به وه ک به یانی کافی تری نه کرد لی یان گه را به
 ئاره زووی خۆیان چیشته خه ویکه ن . کاتیک که له خه و هه ستان ،
 ته ویله یکی خالی بی مانگیان دی .

(هه بی و نه بی باوکم بر دوویه تی بو «به یئال») ، له مه زیاتر هه یج شتیکی تریان
 به میشکدا نه ده هات . (پینین و روسا) وای بو ده چون که مانگا که له
 باریکی خراپ دایه و ، ئیدی نایه ویت بزیت ، له به ره نه وه ی له دوا ی
 هه موو زاینیک بی گۆره که ده مایه وه ، بی ته وه ی پی بزایت چۆن چۆنی و له
 چ کاتیکدا گۆره که که ی ده رفین .

کاتیک که تاریکی ده واری خۆی هه لدا ، نه نتون و مانگا بۆره که
 گه ردی رینگا و بانیان له روونیشبوو ، زۆر هیلاک و ماندوو دیار بوون ،
 خۆیان کرد به زوورا . باوکه هه یج شتیکی له مه ر مانگا بۆره وه بو مندا له کان
 باس نه کرد ، هه ر بۆیه ش مه ترسی و ترسناکی له گه واله هه وری بیری
 مندا له کان ده بۆوه .

نه ی فرۆشتبوو له به ره نه وه ی که س نه و نرخه ی پی نه دابوو که له میشکی
 خۆیدا خه لاندبوو ، نرخه که زۆر زیاتریبوو له و نرخه ی شایه ی مانگا که
 بیست ، بی گومان زیاده روونی به له خۆشه وستی ، زۆری لی داوا ده کرد بو
 نه وه ی زات نه خاته دلنی کرباره کانه وه . نه وه ی که لی نریک ده بۆوه بو
 نه وه ی به ختی خۆی تاقی بکاته وه هه ر زوولتی ده ره وه ی یه وه و جنیوی ده دا
 به و پیاوه ی که به چاویکی پر له رق و قینه وه سه بری نه و که سانه ی ده کرد که
 پی یان له جه رگی خۆیان ده ناو نریک ده بوونه وه له و نرخه نه گۆره ی کابرای
 که هه ره ق بۆی داناوو . تاهه لگیانی بازاره که نه نتون هه ر له و جی یه ی

«نه نتون دی چیشه» تی گه یشتبوو له وه ی که هه ر به هه زاری و
 ده رده سه ری له دایک بووه .. له کاتیکدا له وه یش بیووه وه که نه و خه ونه ی
 له دیر زه مانه وه هه بیوو بۆی نایته دی ، به لایه ی که مه وه بی به خاوه نی
 خانویک و دوو گاجوت . به هه زار ده رده سه ری و ئاره ق رشتن و خۆ
 بیوه ری کردن ، گه یشته نه وه ی گاجوتی یه که م به ده ست بیی ، به لام له وه
 زیاتری بو به سه ر نه چوو پیش نه وه ی گاجوتی دووه م بکریت خۆی له

به ردەم توندو تیژی خاوه نی خانووه که ی دایینی یه وه که زۆری بو هینابوو بو
 نه وه ی نه و کری یه ی دووا که وتبوو به زووترین کات بیداته وه . کابرای
 خاوه ن خانوو ، بی به زه بی یانه ده ی و بست نه و گاجوته ی که
 خۆشه وستی یه که ی ره گ و ریشالی له هه ناوی نه نتون و مندا له کانیدا
 بنج به ست کرد بوو ، له بری کری خانووه که بیاته بازارو بیفرۆشی .

ژنه که ی نه نتون له ماوه ی نه و دوو ساله دا که گاجوته که یان له مالی
 دابوو نه م دونیایه ی به جی هیشتبوو . ته یمانیکی له زه لی گه نه شامی و گه لای
 داری قاوه ، زووری نوسته که ی له ته ویله که جیا ده کرده وه ، ژنه که ی
 نه نتون که خه مخۆری خیزانه که بوو هه ر له و جینگه پر په زاره یه دا ئاوزینگی
 ده داو له و مه ودا شاشه وه که گه لا وشکه وه بووه کافی دیواره که
 رسکاندبووی له مانگا که وورد ده بووه وه و بیری له وه ده کرده وه که چۆن
 نه و خیزانه کلۆله رزگاری ده بیست .

«بیرکردنه وه له م باره ناهه موواره ی ئیوه ، ته نه ا خه م و خه فته بو ده سه ته به ر
 کردنی پارووه نایک» .

مانگا که بوو به سه رچاوه ی خۆشه وستی نه و جووته ، کاتیک که
 مندا له کان باوه شیان به لاملی مانگا که دا ده کرد وایان ده زانی له ئامیزی
 دایکیا دان ، چونکه باوکه که نه یده توانی قه ره بووی نه و سووزو
 خۆشه وستی به بکاته وه که له لایه ن دایکیانه وه پی یان ده به خشرا . ره نگ و
 روا له تی مانگا که له نیو ته ویله که و به سه ر ده شتی «سو مۆنتی» دا ره نگی
 ده دایه وه .

نه نتون زۆر به نا ئارامی یه وه له و هه موو شته گه یشتبوو ، وای به چاکه

خویدا مایه وه ، چاره‌روانی چاره‌نوسی ده‌کرد ، «واه‌ست ده‌کن که‌من
فروشیار نیم .. به‌لام ئەوان خویمان ئەو نرخه به‌من ناده‌ن که شایه‌سته‌ی
مانگا که بیټ» ، له‌کوئایدا ، هه‌ناسه‌یه‌کی گه‌رمی هه‌لکیشا ، گه‌رجی
دل‌خوشیش نه‌بوو ، به‌لام به‌دل‌نه‌وایی به‌وه گه‌رایه‌وه ، به‌ناو ئەو هه‌راو
زه‌نا به‌دا ریڭای گرت‌ه‌بەر ، که قۆره‌ی گاو‌گوتال‌و ، باره‌ی مه‌رو ، کیفه‌ی
به‌راز سمارته‌ی ده‌نگه‌ ده‌نگی ئەو لادی‌یی‌یانه‌ ده‌بوو که له‌ئاوایی به‌کانی
ئەو ده‌وورو به‌روه‌ جه‌له‌بیان له‌له‌وه‌رگا جو‌راو جو‌ره - کانه‌وه بو‌فروشتن
به‌ره‌و مه‌یدان هینابوو ، ئەو په‌یوه‌ستی‌یه‌ی که له‌نیوان ئازله‌کانو
خاوه‌نه‌کانیان دابوو ، په‌یوه‌ستی‌یه‌کی سه‌ره‌تالی بوو .

هینتا ئەنتۆن له‌وه‌دابوو ده‌ست به‌زداری مانگا که‌ی بیټ ، له
دووریانی «ناتاهو‌یۆ» دا لوونی به‌ لوونی کاربایه‌ک هه‌لتۆقی ، خه‌لکی
دی‌به‌کانی ئەو ناوچه‌یه‌بوو ئەم کاربایه‌ به‌دریژایی ئەو رۆژه‌ مرخی له‌مانگا
بۆره‌خۆش کرد بوو تا به‌هه‌ر نرخیک بیټ له‌ده‌ستی ئەنتۆنی بکاته‌وه ، ئەو
نرخه‌ش که کابرا دانیابوو ته‌ن‌ها چهند قروشیکێ که‌متر بوو له‌وه‌ی ئەنتۆن
داوایی ده‌کرد .

کابرای لادی‌یی له‌وه‌گه‌بشتبوو که ئەنتۆن له‌بیرکردنه‌وه‌دایه‌و دوو دلی
به‌سه‌ری دا زاله ، چونکه ناتوانی سه‌ر پشک بیټ له‌وه‌ی که ئایا مانگا که
هه‌لبێزیت یان پاره‌که ، ئەنتۆن وه‌ک به‌ردیکێ ره‌ق و ته‌قی لی‌هاتبوو ..
سه‌ره‌نجام گه‌بشته‌ ئەوه‌ی پێک بین و ده‌ست له‌نیو ده‌ستی‌یه‌ک‌نێن ، له
چه‌ق ری‌یه‌که‌دا راوه‌ستان و بواری هاموشۆ کردنیان له‌خه‌لکه‌که‌یش
بری .. به‌لام له‌دوا ساتی ریڭکی که‌وته‌که‌دا ، ریژه‌ی ته‌ماح به‌رزتر بووه‌و
پاره‌یه‌کی زۆر که‌م وه‌کو درزیک له‌به‌کی داپرین ، ده‌ستیان به‌ده‌ستی به‌کتر
به‌رداو هه‌رکه‌سه‌ ریڭای خۆی گرت‌ه‌بەر . ئەنتۆن ملی ئەو ریڭایه‌ی
گرت‌ه‌بەر که به‌نیو باخ و چه‌میکدا ده‌رۆبشت تا ده‌گه‌بشته‌وه‌ ماله‌که‌ی خۆی
خونچه‌ گۆله‌کان هینتا شکۆفه‌یان نه‌دابوو به‌ری داره‌کانیش کلۆکیان
گرتبوو .

(پینین و رۆسا) له‌و رۆژه‌وه‌ که هه‌ستیان کردبوو مانگا بۆره‌ شتیکی
به‌سه‌ردی غایله‌یه‌ک به‌دلیاندا هاتبوو ، کاتی نیوه‌رۆ وه‌کیلی خانووه‌که‌ی
ئەنتۆن به‌یدابوو ، زه‌لامیکێ چوارشانه‌ی که‌له‌گه‌ت ، دل‌ره‌ق و تیزله‌گه‌ل
ئەو کری‌چپانه‌ی کرییان دوا ده‌خست . هه‌رجی ئەنتۆنیش بوو مرۆیه‌ک بوو
زولم و زۆرداری پی‌قوت نه‌ده‌چوو ، کاتیک گونی له‌هه‌ره‌شو
گۆره‌شه‌ی وه‌کیلی خانووه‌که‌ی بوو ره‌نگی ره‌ش داگه‌را . (پینین و رۆسا) ش
هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ که غایله‌یه‌ک به‌دلیاندا هاتبوو ئارامیان لی‌برابوو .
خاوه‌ن مولک ئیدی سه‌بری نه‌ده‌کرد .. باشه‌ ته‌کبیر .. ! ، ئەنتۆن ،

ناچار بوو که مانگا که بفرۆشیت گه‌رجی به‌نرخیکێ زۆر که‌میش بیټ ،
چونکه ده‌بووایه‌ کریکه‌ بدات .. ئەگینا شروشینتالی فری ده‌دریته‌ ده‌روه .
له‌شه‌مه‌ی داهاتوودا ، پینین له‌گه‌ل باوکی دا که‌وته‌ری ، مندا له‌که‌ به
چاوئیکێ پر له‌مه‌ترسی‌یه‌وه سه‌بری قه‌سبه‌کانی ده‌کرد که بریتی بوون له
زالم و زۆرداریان بازاره‌که . مانگا که به‌نرخیکێ پر به‌پینستی خۆی فرۆشرا به
کاربایه‌کی ده‌وله‌مه‌ندی «که‌ستیلیا» یی و مۆری خۆیشی به‌پینستی مانگا که
جزان ، هه‌روه‌ها مانگا که گه‌رایه‌وه بو‌پشته‌یه‌که‌ی خۆی له «پواو» ، ئیدی
مانگا که فرۆشراو بوو به‌مولکی به‌کیکی تر .. زه‌نگۆله‌که‌ی ملی ئاوازیکی
خه‌مناکی ده‌ژنی ، ئەنتۆن دی‌چیتته‌ و پینین ، به‌بی‌ئوه‌ی وورته‌یان له
ده‌م بیته‌ده‌ر ، به‌چاوئیکێ پر له‌قین و خه‌مه‌وه به‌دووایه‌وه ده‌رۆبشتن ،
رۆسا ، هه‌ر که به‌مه‌سه‌له‌ی فرۆشتنه‌که‌ی زانی باوه‌شی به‌لاملی مانگا که‌دا
کرد ، ئەویش هه‌روه‌ک کۆیله‌یه‌ک سه‌ری بو‌به‌ردابوو .

ئەنتۆن دی‌چیتته ، به‌ده‌روونیکێ داهیزراوه‌وه بیری ده‌کرده‌وه :
«پیره .. که‌بیانۆی مال بوو ..» «ئەو خۆی ، ته‌ن‌ها بریتی بوو له‌مانگایه‌ک ..
به‌لام مندا له‌کان له‌و به‌ولاوه نه‌دایکیان هه‌بوو نه‌ داپیر ..» .

له‌و رۆژانه‌دا .. له‌له‌وه‌رگای ده‌شته‌ پر له‌سه‌وزایی‌ی که‌ی «سومۆنتی»
دا ، کچی و بی‌ده‌نگی‌یه‌کی جه‌رگ پر بوو . مانگا که ، که‌بی‌ئاگابوو له
چاره‌نوسی خۆی ، له‌و ده‌شته‌ پان و به‌رینه‌دا هه‌روه‌کو جاران ده‌له‌وه‌را .
هه‌روه‌ک شتیکی نه‌مر ، پشوی ده‌داو ته‌ن‌ها ساتیکیش له‌پیش ئەوه‌ی که
ده‌ستیکی درنده‌ له‌ملی بداو دوا هه‌ناسه‌ی پی‌بیریت ، ده‌له‌وه‌را .
پینین و رۆسا ، له‌سه‌ر گزۆگیای ئەو ده‌شته .. به‌ده‌روونیکێ
داهیزراوه‌وه پال‌که‌وتیون .. به‌بی‌هوده‌و به‌چاوئیکێ پر له‌رق و قینه‌وه
سه‌بری ته‌له‌کانی کاره‌باو ، ئەو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌یان ده‌کرد که تیده‌په‌ری . له‌و
جیانه‌ پان و به‌رینه‌ تی‌نه‌ده‌گه‌بشتن .

رۆژی هه‌ینی ، رۆژی مال‌ئاوایی کردن بوو ، له‌کاتی خۆر ئاوا بووندا
دوا نوینه‌ری «که‌ستیلیا» گه‌بشته‌جی و پاره‌که‌ی دا ، ئەنتۆن نوینه‌ره‌که‌ ،
سه‌روونیکیان هه‌لدا ، ئەنتۆن جامه‌ باده‌که‌ی هه‌مووی خوارده‌وه ، سه‌ری
گه‌رم ببوو . هه‌روه‌ها قورسانی پاره‌که‌ی به‌رباخه‌لیشی مه‌ست‌تری کرد بوو
. ده‌یویست خۆی سه‌ر خۆشو و بی‌ئاگا بکات . زۆر قسه‌ی ده‌کردو ،
وه‌سفی مانگا که‌ی ده‌کرد . به‌لام ئەوی تر (وه‌کیله‌که‌) زه‌رده‌خه‌نه‌ی به‌سه‌ر
لی‌وه‌وه نه‌ده‌برا . چونکه ووشه‌کانی ئەنتۆن زۆر نایاب و بی‌هاوتا بوون ..
«چه‌ندین .. چه‌ندین .. سه‌تل‌ شیری ده‌دا ..؟! ..» «چه‌ند به‌هیزو گوی
رایه‌ل بوو له‌کار کردندا ..» «ئه‌لی‌ی چی .. گه‌ر پاشی چه‌ند رۆژیکێ تر
بی‌به‌پاروونیکێ چه‌ورو به‌له‌زه‌ت ..؟!» ، ئەنتۆن نه‌یده‌ویست بیر له‌وه

بکاتهوه ، گهر بیری له ودهش بگردایه توه که بژیت و کاربکات و خزمه تی
 یه کیکی تر بکات ، خوئی و منداله کانی له بیر ده کات ، به لام بهخته وهر
 ده ژیت . پینین و رۇسا له سهر گردی «کوچو» هه ل تروشکا بوون و زور
 به داخه وه بوون بو مانگا که ، ده ستیان له ناو دهستی به ک نابوو ، به
 چاویکی پر له قینه وه سهیری نه و دوژمه ترسنا که یان ده کرد که مانگا که ی
 له ده ست کرد بوونه وه . له دووا ساتی مال تاواپی دا .. به جوریک باوه شیان
 به مانگا که دا کردوو ده ستیان کرد به ماچ کردنی که به هیچ شیوه به ک
 نه ده توانا له به کتر جودا بکرنه وه . نه نتون سه رخوشی به که ی به ری دا ،
 به هوش هاته وه ههروه که له شیکنی بی گیانی ساردو سپر دهسته کانی له به کتر
 هه لپچاو ، به دهروازه تاریکه که دا چروه زووری . منداله کان هه ر به
 دووای مانگا که وه بوون ، له لای په رزینی به رزی خانوه که دا ،
 مانگا که ، که له دوخیکنی خراپدا بوو ، له گه ل که سینکی نه ناسراودا له
 خانوه که وه ده رها تن . له کوتاپی دا هه ر ده بووایه له به کتر جیا بونا به توه .
 نه نتون به دلکی تنگه وه له خانوه که وه بانگی منداله کانی کرد :

«بابه .. بابو .. رۆله کاتم .. نا ، نا .. له گه ل ئیوه مه ..» «نهم هیچ و
 پووچی به به سیه تی» نا به م جوړه .. به ده نگیکی پر له گریانه وه .. هاواری
 ده کرد .
 شه و داها ت ، کووچه و کولان تاریک داها تن .. گرده کان رهش دا
 گهران ، ئیدی مانگا که ش هه ر به جاری له چاو وون بوو . جگه له «تین ،
 تان» ی زه نگو له که ی که هیدی هیدی ده نگی لی وه ده هات هپچی که ی
 لیوه به جی نه ما .. ههروه ها له گه ل دور که وتنه وه ی ، هیواش هیواش
 ده نگی زه نگو له که ش له ناو خشپه ی میروو زیک و زاکی سیسارکدا
 ده توایه وه .

«به خوام سپاردی مانگا خوشه ویسته که م» .. رۇسا به ده نگیکی پر له
 گریانه وه ده بگوت - «له کانگای دل مه وه به خوام سپاردی» . به خوام
 سپاردی مانگا خوشه ویسته که م» .. پینین به هه مان هه لچونه وه دوو باره ی
 کرده وه .

«به خوام سپاردن» .. زه نگو له که ش ، به هه مان شیوه وه لأمی دانه وه .
 وورده وورده ده نگی خه ماوی به که ی زه نگو له که ، ناوینته ی قیره ی بوقو
 هاژه ی چه م و شنه ی شهوی له شهوانی مانگی گه لاویژ بوو .

له رۆژی دواپی دا .. به یانی به کی زوو بوو ، له هه مان کانی رۆژانی تر دا ،
 پینین و رۇسا به ره وه له وه پرگای «پراو» له ده شتی «سوموتی» وه پری که وتن .
 به لای منداله کانه وه به که م جار بوو که هه مست به و نه نهایی به خه منا که
 بکه ن .. له و رۆژه دا له وه پرگا که ههروه که بیابانیکنی کاکنی به کاکنی و ابوو ،

به بی مانگامه .

شه پیووری شه مه نده فه ره که نریکتر ده بووه دوو که له که شی وورده
 وورده به رچاو که وت ، پاشان شه مه نده فه ره که ش وه ده رکوت . دوو
 منداله که ، له ده لاقه به کی ته سک و بچوکی ژووریکنی شه مه نده فه ره که دا
 چاویان به چند مانگابه ک که وت که له په نجه ره - که وه سه ریان
 ده ره ئیابوو .

«مال تاوا مانگا خوشه ویسته که م» .. رۇسا ، هاواری کرد .. خوشه -
 ویسته که ی خوئی به بیرهاته وه .

«به خوام سپاردی مانگا خوشه ویسته که م» .. پینین ، به هه مان سۆزه وه
 هاواری کرد ، له و کاته دا چاوی برپیووه نه و شه مه نده فه ره ی که له
 «که ستیلیا» وه ده هات و نه ونده تیژه و بوو هه ر نه ونده ی نه ما بوو جووتی
 بالی لی وه پروی .

کوره که ، که له خوشکه که ی زیاتر له دل ره قی و بی شهرمی نه و رۆزگاره
 گه بشتبوو ، دوو باره هاواری کرده وه دهستی به گریانیکنی به کول کرد :
 «ده بیه ن بو قه سانجانه ، گۆشتی مانگا که ده بییت به خواراک بو
 ده ره به گگو قه شه و ده وله مه ندو خاوه ن پاره و پوله کان» .

«مال تاوا مانگا خوشه ویسته که م» .. !

«به خوام سپاردی مانگا خوشه ویسته که م» .. !

پینین و رۇسا ، زور به رقه وه سهیری نه و ری و بانو ، ته لی کاره باو ،
 هه ناکانی نه و دنیا نه ناسراوه یان ده کرد که هاواری به کی خوشه ویستی لی
 جیا کرد بوونه وه له ته نهایی به کی نا هه مواردا به

جی هیشتبوون ، دووری خستبوونه وه له و سۆزو هه ست و نه ست .. بو
 نه وه ی بو ده وله مه ندو چاو چنوکه کان ، بیکن به خوراکیکی چه ورو
 به له زه ت .

«به خوام سپاردی مانگا خوشه ویسته که م» .. !

«مال تاوا مانگا خوشه ویسته که م» .. !

چند سالیکی زوری به سهر چوو .. پینین بوو به زه لامینکی ته واوو له
 خزمه تی پادشادا کاری ده کردو شه ری حیزنی کونه پاریز
 «Carlista» هه لگرسا . نه نتون دی چپته خزمه تکاری به کیک له سهر داره
 تووندوو تیژه کان بوو ، که تووانای هیچ قه راریکی نه ما بوو که بو پینین
 بیدات ، که ههروه کو دار به رویکی لی هاتوو .

ئیواره به کی خه ماوی بوو ، رۇسا ، له کیلنگه ی «پراو» دا به ته نها بوو ،
 چاوه پروانی تیژه پروونی نه و شه مه نده فه ره ی ده کرد که له «خیخون» وه

دهات و ، تاقه خوشه ويسته كه ياني لي دا بري بوو ، كه نه ويش براكي بوو ، ههر له دووره دهركوت و ههروهك بروسكه بهك تيپر بوو . رۇسا ، ههر نه وندهي نه مابوو شه مننده فهره كه بيبليشيته وه ، تنها بو بهك ساتيك توواني له سي بهم فارگونه وه كومه له سهربازيكي بيچاره ي بهرچاو بكه ويټ ، كه ههر سهربان به ديار بوو . هاواريان ده كردوو ههولي نه وه يان ده دا كه زياتر بييزن ، مال ناواي يان له دارو درهخت و خاك و خوئي نه و ناوچه يه ده كرد ، كه به و مندالي يانه وه لي يان گهرايون كه له شهريكي برا كوژدا ، روو به رووي مردن بينه وه ، تنها بو مانه وه ي پاشاو له پيناوي بيرو باوه ريك كه تي نه ده گه يشتن .

پنين كه نيوي له شي له په نجره ي شه مننده فهره كه وه ده ره يابوو ، توواني به حال دهستي به دهستي خوشكه كه ي بگه ينيټ و رۇسايش سهره ي تهقه تهق پيچكه كاني شه مننده فهره كه وه ههرا ههراي سهربازه كان ، تواني گوني له دهنگي براكي يټ كه به قورگيكي پر له گريانه وه ده يقيناند ، ههروه كو چون كه رابردوويكي دووري پر له خه مي وه بيره اټيټه وه :

– «خودا حافيز رۇسا ..!» ..

– «به خوام سپاردي پنين ..!» .. «له كانگاي دلمه وه به خوام سپاردي ..!»

– «نه ويشمان چوو .. ههروه كو نه ويتر .. ههروه كو مانگا پيره روزگار نه ويشي برد . گوشتي مانگا كه بو ده وله مندو خاوه ن پووله كان .. گوشتي سهربازه كانيش بو توپه كاني نه م جيهانه يه ، بو ته ماحي چند كه ساييكي تر ..!»

له نيو بير كردنه وه يه كي ته ماوي پر له تازار دا خوشكه داماره كه ي دهستي له دهستي براكي به رنه داو تا ماوه يكي دوور له گه ليا چوو ، شه مننده فهره كه دهنگيكي خه ماوي لي وه بهرز بووه ، كه دهنگ دانه وه يه كي كاريگه ري هه بوو به سهر دارو درهخت و خول و به ردي نه و ناوچه يه دا .

به چ ته نهاي وي كه سي بهك مايه وه .. ! نايستا .. به لي نايستا .. كيلگه ي «پراو» ههروهك بيانيكي چولي ني زينده وه ري لي هاتوه .

– «به خوام سپاردي پنين .. ! مال ناوا مانگا خوشه ويسته كه م ..!» رۇسا ، زور به رقه وه سه يري جووته توولي شه مننده فهره كه ي ده كرد ، كه به دوو كه ليكي خوله ميشي چلكن ببوو ، زور به تووره يي به وه سه يري ته لي ته له فونه كاني ده كرد .. !

هي ي .. هي ي .. مانگا كه چاكي كرد كه دوور كه وته وه . نانه مه بوو

نه و دوونايه ي كه لي نه ده گه يشت و ، له هه موو كه سيكي كرد ، به ني نه وه ي هيچ بيريكش لي بكانه وه ، له گوشه يكي دهشتي : «سومونتي» دا رۇسا ، سه ري شوږر كرد بووه وه بو سه ر نه و داره ي كه له دهستي دا بوو ، كه ههروهك نالايهك نه هاته بهرچاو .

په شه باكه له نيوان داره سنو به ره ووشك بووه كانه وه گوراني يه كي ميتالي ده ووت ، نايستا رۇسا له و گوراني يه ده گه يشت ، كه گوراني فرميسك و جيا بوونه وه و ته نهاي و مردنه .

به دهنگ دانه وه يه كي بهك له دوواي يه كدا .. كه وهك سه دايهك وا بوو ، واي ههست ده كرد كه زور له دووره وه له ري به كي بهرام به ره وه ، گوني له دهنگيكي پر له گريان ده يټ :

– «خودا حافيز رۇسا ..!» .

– «مال ناوا مانگا خوشه ويسته كه م ..!» .

كوتابي

* * * *

نوسه ري نه م چيروكه له چند ديري كدا :

– ليوبولدو نالاس «كلارين» Leopoldo Alas, Clarin

– سالي ۱۸۵۲ له «ناموره» له دايك بوو ،

– له سالي ۱۹۰۱ ، كوچي دوواي كردوه

– شاياني باسه كه نووسه ر هخه گريكي به ناو بانگي سه رده مه كه ي خويشي بووه جگه له وه ي رومان نووسيكي لي هاتووو بليمه ت بووه .

– نه مه جگه له كورته چيروكه كاني كه ده توانين بلين گه وره ترين بهش له كاره نه ده يي به كاني ده گريته وه .

له شاكاره كاني :-

نه م چيروكه و «پي پال» Pipal و «بيتره خان – Dona Berta»

– ههروه ها «شازاده – La Regenta» كه يه كيكه له رومان هه ره به ناو بانگه كاني .

* نه م چيروكه له م كنيه وه رگيراوه :

Adios Cordera

Obras Selectas be Leopoldo Alas Clarin

Madrid 1947

